

Přinášíme slíbený rozhovor se Sébastienem, vedoucím PR a osobou, zodpovědnou za zahraniční kontakty pro CasaPound. Rozhovor vedl Funke, spolupracovník stránek Sonnenritter.

Potkat Sébastiena někde na ulici, jen sotva člověk nabude přesvědčení, že se jedná o někoho, kdo zaujímá důležitou pozici v nějakém pravicovém projektu. Ležerní ošacení, moderní účes a zdvořilé vystupování jsou v rozporu s veškerými stereotypy. Podobně jako CasaPound v sobě spojuje s tímto ležerním stylem ostrou situační analýzu a pragmatické cíle.

Sébastien sloužil několik let v kanadské armádě, než přešel ke CasaPound. Je oddaným katolíkem, metalistou i národovcem. To dokazuje, že lze kombinovat různé směry, ale neodbočujme a přejděme rovnou k rozhovoru.

Funke: CasaPound je v tuto chvíli nejznámější mimoparlamentní organizací politické pravice v Evropě. Pro naše čtenáře, kteří CasaPound neznají: Co je to CasaPound a čím se liší od podobných hnutí?

Sébastien: CasaPound je politickým hnutím, jehož aktivitu bychom mohli rozdělit na tři druhy činnosti: kulturní činnost, sociální solidaritu a aktivismus. Přesto CasaPound není politickou stranou, kulturním spolkem ani společenským klubem. Dalo by se říci, že v sobě zahrnuje všechny tyto aspekty, ale nejspíše je něčím ještě mnohem větším. Nevěříme, že sociologové, historici, nebo politologové kdy definovali odvětví, do kterého by bylo možné nás začlenit. Podobné hnutí? Nevěříme, že někde funguje něco podobného. S největší pravděpodobností by se jednalo pouze o místní skupiny, se kterými je CasaPound v kontaktu.

Funke: CasaPound působí od roku 2003. Můžeš nám prosím krátce popsat jeho historii a představit nám některé vyhlídky budoucích projektů?

Sébastien: CasaPound byl původně malým politickým uskupením, které se v 90. letech pravidelně scházelo v podniku jménem Cutty Sark. Ten byl v roce 1997 založen členy skupiny Zetazeroalfa. Jejich cílem bylo dát pronárodní hudbě nový jazyk. V roce 2002 obsadil spolek opuštěný dům mimo Řím pojmenovaný Casa Montag, po jedné z postav z románu Raye Bradburyho 451° Fahrenheita. V roce 2003 začalo obsazování jedné prázdné, volně stojící kancelářské budovy v srdci multikulturního Říma. Byla pojmenována po americkém básníkově

Ezra Poundovi. Od té doby jsme začali obsazovat mnoho opuštěných budov s cílem zajistit přístřeší italským rodinám. Tu a tam se italské policii podařilo, že nás z budovy vyvedla. Mimo jiné CasaPound obsadila také bývalou stanicí metra za účelem získání prostoru ke konání koncertů. Postupem času se prostory přeměnily mimo centrum mnoha uměleckých výstav a konferencí. V roce 2006 se CP připojila k politické straně Fiamma Tricolore, ale v roce 2008 ji její členové opět opustili zejména kvůli rozdílům mezi námi a lidmi, jejichž perspektivou byla pouze jejich politická kariéra. To byly začátky organizace CasaPound Italia. Budoucí projekty? Neplánujeme v příliš dlouhodobém horizontu a nemáme žádné iluze o revoluci, která přijde ze dne na den. Raději se pokoušíme získat zpět a zkulturnovat svoji zemi.

Funke: Jak reaguje současný politický systém, popřípadě jak reagují média na úspěchy vašeho hnutí?

Sébastien: Média mají tendenci o CasaPound lhát. Vymýšlejí si absurdní příběhy, že data pořádání koncertů jsou například ve spojitosti s koncentračními tábory. Jsme ale přesvědčeni, že by bylo špatným způsobem prezentace, neustále se stavět do role oběti a navíc být s takovou prezentací spokojen. Když o nás média lžou, pokračujeme a setrváváme zkrátka ve své každodenní práci. A daří se nám! Není možné přehlížet naše akce, nebo společenské aktivity (například nedávná pomoc při zemětřesení v Abruzzenu). To je naše metoda boje proti nepravdivým informacím. Bylo by ale špatné se domnívat, to mají v Itálii všechny pronárodní skupiny snadné. Nic nepříjde samo od sebe. Vše čeho jsme dosáhli, pochází z našeho ducha, každodenní práce, otevřenosti a vnitřní vyrovnanosti.

Funke: Jak již bylo několikrát řečeno, váš úspěch je impozantní. Co mu dle tvého názoru asi tak nejvíce předchází?

Sébastien: Důvod našeho úspěchu? No v první řadě naši lidé pracují 24 hodin denně. Někdo, kdo nás navštíví poprvé vidí, že máme na koncertech účast přes 1500 lidí. Když se někdo zeptá: „Co tohleto je?“ Řekneme mu: „To je budova v centru Říma. Od roku 2003 ve dne v noci strážena lidmi, kteří se vzdají části svého života, v zájmu dobré věci a vyššího principu. Stoprocentní oddanost je základem našeho hnutí. V tom tkví tajemství našeho úspěchu. Pak samozřejmě můžeme mluvit o našich sportovních, kulturních a solidárních akcích. To je to, co namísto tradiční politiky (tedy koaličních strategií, nebo voleb) preferujeme. Jsme přesvědčeni, že politická taktika lidi oslabuje, zatímco přímá akce je posiluje. My sami chceme být pány svého osudu. Už to samo o sobě nás činí revolučními.

Funke: Co pokládáte za největší hrozbu pro současnou Evropu, v období konvergence katastrof? 1]

Sébastien: Největší hrozbou pro evropské národy, které se v blízké budoucnosti zcela brzy projeví je lichva, tvořící ničivou sílu bankovních institucí, což Ezra Pound moc dobře věděl. Globální trh a vysoké finančnictví jsou tvořeny spekulací. Taková tvrzení nejsou založena na konspiračních teoriích, ale na faktech, která můžeme každodenně pozorovat v denním zpravodajství. Proces globalizace ničí naši identitu a škrtí naše národy. To vede k dalšímu zlu - dovozu námezní otrocké síly, známému též pod termínem imigrace. Ta slouží zájmům výše

zmiňované kliky, která velmi úzce spolupracuje s levicovými uskupeními a některými náboženskými spolky. Co dělat? Podívejte se na nás: Stojíme uprostřed svého lidu, začínáme v našich čtvrtích a naše působnost se stále rozšiřuje.

Funke: V identitárních kruzích se CasaPound používá především jako synonymum úspěchu. Mnoho hnutí ve vás vidí vzor. Co byste jim vzkázal?

Sebastian: Samozřejmě nás těší, že se na nás mnoho evropských hnutí zaměřuje. Je skutečně pěkné mít tolik kamarádů, kteří s námi cítí, ale musíme je také varovat: Neexistuje žádný recept na úspěch. Ti, kteří chtějí ve své zemi něco měnit, musejí nejprve změnit sebe. Jedním z našich hesel je: „Ty sám sobě jsi největším nepřítelem.“ Pokud dokážete překonat sami sebe, zbytek už je snadný. Dveře CP jsou otevřeny všem kamarádům, kteří mají chuť pracovat, diskutovat a v neposlední řadě, i dobře se bavit.

Rozhovor Der Funke im Zwiegespräch mit der Casa Pound vyšel původně na stránkách Sonnenritter.

Poznámka:

1] Konvergence katastrof: Konvergence (střetnutí, resp. spolupůsobení) několika civilizačních zlomových linií, které by mohly na celém zemském povrchu v průběhu 21. století uvrhnout „moderní svět“ do chaosu. (in Guillaume Faye: Proč bojujeme)